

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησία.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

8 Ἰανουαρίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΗΡΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Καραϊσκάκης

Πρὸς τὸν ἀδελφόν μου, ἀντώνιον γεωργαντᾶ
Εἰς

περχώρα

ἀδελφε κὺρ ἀντώνι ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς!

ἔλαβα τὸ γράμμα σου, καὶ ἐκατάλαβα τὰ γρα-
φόμενά σου, ἐπαρουσίασα ὡσαύτως καὶ τὴν ἀ-
ναφοράν σου, πρὸς τὴν Σ. διοίκησιν, καὶ μὲ εἶ-
πεν ὅτι θέλει γράψῃ πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἰω:
νοταρᾶν διὰ τὰ τραβήξῃ χέρι, σὺ ὅμως ἀδελφε!
μὴ δώσης τίποτα, καὶ μετὰ παρέλευσιν τεσσά-
ρων πέντε ἡμερῶν ἔρχομαι καὶ ἐγὼ αὐτοῦ καὶ
ἀνταμονόμεθα, καὶ τότε στέλνωμεν καὶ τὸν ἀδελ-
φόν μας γκούρα, καὶ ἔρχεται, καὶ κυτᾶζομεν τὸ
κοινὸν συμφέρον τῆς πατρίδος μας.

Τῇ 10 Ἰουλίου 1826, ἐν Νεαυλίῳ ὁ ἀδελφός σου
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΨΥΧΑΙ

(Ἐκ τῶν τῶν Ereckmann-Chatrian.)

I

Τῷ 1805 διήκουον ἐν Ἀιδελεύβερῳ ὑψηλὰ φι-
λοσοφικὰ μαθήματα, διαντρέχων ἡδὴ τὸ ἕκτον ἔ-
τος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς μου εἰς τὸ Πανεπιστή-
μιον. Τὸν πανεπιστημιακὸν βίον τὸν εἰξέυρετε
εἶναι λίαν ἄνετος. . . βίος μεγάλου ἄρχοντος
ἐξυπνᾶ κάνεις περὶ τὴν μεσημβρίαν, καπνίζει
εἰς τὴν παλαιὰν τῆς Οὐλμ καπνοσύριγγά του,
κενώνει δύο ἢ τρία μικρὰ ποτήρια σνάπ,¹ καὶ
εἶτα κομβώνει τὸν πολωνικὸν ἐπενδύτην του μέ-
χρι τοῦ πάγωνος, θέτει τὸ πλακοειδὲς κασκέ-
τον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὠτίου, καὶ ὑπάγει ἡσύ-
χως ν' ἀκούσῃ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν τὸν διάσημον
καθηγητὴν Χάζενκοφ, πραγματευόμενον περὶ
τῶν ἐκ τῶν προτέρων καὶ τῶν κατὰ συνέπειαν
ιδεῶν. Ὁ καθεὶς εἶναι ἐλεύθερος νὰ χασμαῖται, ἢ
καὶ νὰ κοιμᾶται ἀκόμη, ἂν ἐγκρίνη.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος πάντες μετα-
βαίνουν εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦ Βασιλέως Καμ-
θρίνου² ἐκτείνουσι τὰ σκέλη ὑπὸ τὰς τραπέζας·

1. Πνευματώδες γερμανικὸν ποτόν.

2. Ὁ Βάγκος τῆς μυθολογίας τῶν βορείων λαῶν. Θεὸς
τοῦ ζήθου.

ὑπηρετρίαι εὐειδεῖς, μὲ στηθοδέσμους ἐκ μαύρου
ταφετᾶ προστρέχουσιν ἀμέσως, κομίζουσαι πινά-
κια πλήρη ἀλλάντων καὶ τεμαχίων χοιρομη-
ρίου, καὶ μέτρα διπλοῦ δυνατοῦ ζήθου. Τραγω-
δοῦσι τὸν σκοπὸν τῶν Ἀηστών τοῦ Σχίλλερ³ πί-
νουσι, τρώγουσιν. . . Ἄλλος συρίζει προσκα-
λῶν τὸν κύνα του Ἐκτορα, ἄλλος ἀρπάζει ἐκ
τῆς μέσης τὴν Καρλόταν ἢ τὴν Κρεδελέ. . .
Πολλάκις τότε ἔρχονται εἰς χεῖρας, πίπτει ῥα-
βδισμῶν βροχῆ, αἱ κύλικες κλονοῦνται καὶ πί-
πτουσι τὰ ποτήρια. Ὁ νυκτοφύλαξ φθάνει, σᾶς
συλλαμβάνει, καὶ μεταβαίνειτε νὰ περάσητε τὴν
νύκτα σας εἰς τὸ γρέσκο.

Ὅτω παρέρχονται αἱ ἡμέραι, οἱ μῆνες,
τὰ ἔτη.

Εὐρίσκονται ἐν Ἀιδελεύβερῳ πολλοὶ μέλλοντες
πρίγκηπες, δοῦκες καὶ βαρώνοι· εὐρίσκονται ἐ-
πίσης καὶ υἱοὶ ὑποδηματοποιῶν, διδασκάλων
καὶ οἰκοκυραίων τῆς μέσης τάξεως. Οἱ κύριοι
εὐγενεῖς συγκροτοῦσι χωριστὴν ὁμάδα, ἀλλ' ὅ-
λοι οἱ λοιποὶ συγχρῶνται ἀδελφικῶς.

Ἦμην τότε τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, ἡ γενεαίς
μου ἤρχιζε ν' ἀσπρίζῃ ὁ ζήθος, τὸ κάπνισμα καὶ
ἡ ταριχευτὴ κράμβη (sauerkraut) ἤρχιζον νὰ
ἐκπίπτωσι τῆς ὑπολήψεώς μου. Ἠσθάνομην τὴν
ἀνάγκην μεταβολῆς. Τὰ δ' ἐπανειλημμένα μα-
θήματα τοῦ Χάζενκοφ περὶ τῶν συμπεσμα-
τικῶν καὶ τῶν ἐποπτευτικῶν ἀποδείξεων, περὶ
τῶν ἀποδεικτικῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν κατηγορου-
μένων, ἦσαν αὐτόχρημα κυκεῶν ἐν τῇ κεφαλῇ
μου· ἐνόμιζον ὅτι ἀνεκάλυφα τὸ βάθος τῆς ἐπι-
στήμης: *Μηδὲν ἐκ μηδεός*. . . Πολλάκις ἐ-
σκεπτόμην χασμώμενος: «Κάσπερ Ζᾶαν! Κά-
σπερ Ζᾶαν! . . . ἡ παραπολλὴ μάθησις δὲν εἶ-
ναι καλὴ· γινώσκεις πλέον ὅλα τὰ μαθήματα
τῆς φύσεως· ἢμπορεῖς καὶ σὺ ν' ἀναφωνήσης θρη-
νωδῶς μετὰ τοῦ προφήτου Ἰερεμίου: *Ματαιώ-
της ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιώτης!*

Τοιαῦται ἦσαν αἱ μελαγχολικαὶ διαθέσεις μου
ὅτε περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔαρος τοῦ 1805 συμβε-
θηκὸς φρικῶδες μ' ἐδίδαξεν ὅτι δὲν γινώσκω τὰ
πάντα καὶ ὅτι τὸ φιλοσοφικὸν στάδιον δὲν εἶναι
πάντοτε ἐστρωμένον μὲ ῥόδα.

Μεταξὺ τῶν παλαιῶν συντρόφων μου εὐρί-
σκετο καὶ τις Βόλφγαγκ Σιάρφ, οὐ οὐδένα ἐγνώ-
ριζον δυνατότερον εἰς τὴν λογικὴν. Φαντάσθητε
νέον κοντὸν, ἰσχνόν, κοίλους ἔχοντα ὀφθαλμούς,